

Villy Søvndal må erkende, at det er de faktiske tal, og det vil altså sige, at der i år er afsat 450 mio. kr. mere, end der blev afsat sidste år under den tidligere regering. Dette er kendsgerningerne.

Hr. Villy Søvndal har tidligere her i Folketingssalen prøvet at give udtryk for, at regeringen har halveret indsatsen over for de svageste. Hr. Villy Søvndal blev pillet fuldstændig ned i den debat, men prøver nu her i slutfasen af denne debat at genoptage debatten på falske tal, men de passer ikke. De sande tal er dem, jeg har givet her. Der er tale om en indsats, der er 450 mio. kr. højere, end tilfældet var under den tidligere regering.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg har lidt problemer med, hvem jeg nu skal give ordet, men det bliver først hr. Jann Sjørnsen til hr. Jens Rohde og derefter hr. Villy Søvndal til statsministeren.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Min korte bemærkning var egentlig til hr. Jens Rohde; lad mig sige det til en begyndelse.

Jeg har egentlig haft det ligesom hr. Jens Rohde, nemlig at der ikke var behov for nogen vedtagelse i denne debat. Men nu er der jo kommet to forslag, og jeg skal så vælge i denne omgang at vurdere det forslag, som er fremsat af hr. Jens Rohde på vegne af en række partier.

Når vi ikke kan støtte det forslag fra Kristeligt Folkepartis side, er det ikke på grund af alle de beregninger, der nu har været diskuteret mellem hr. Jens Rohde og hr. Villy Søvndal. Dem skal jeg ikke gøre mig klog på og slet ikke på nuværende tidspunkt, for jeg tror, jeg vil få større problemer, end både hr. Villy Søvndal og hr. Jens Rohde har haft indtil nu i debatten, hvad det angår.

Nej, det skyldes ene og alene, at vi opfatter det forslag, hr. Jens Rohde har fremsat, som en blæstempling, om jeg så må sige, af regeringens finanslov på lige præcis det område, der vedrører de socialt set svage. Det vil vi ikke være med til, og derfor stemmer vi nej.

Kl. 23.55

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at det her overhovedet ikke er svært; det er kun et spørgsmål om at følge med.

Mine tal er ikke nogle, der er undfanget i syndige SF'eres hjerner. Det er Venstres fra april 2001, hvor Venstre udgav et småskrift, der hedder »De udsatte grupper«, og som dokumenterer følgende: at de mest ømtålelige sociale områder hvert år er løftet med 0,5 mia. kr. under den tidligere regering eller samlet 4,5 mia. kr. Det dokumenterer Venstre på glimrende vis, og jeg leverer det gerne videre til pressen for dem, der måtte have interesse i det.

Det, der så sker nu, er, at man fremlægger et satspuljeforlig, der indeholder – det er rigtigt nok – et løft på 1,1 mia. kr. over de næste 4 år. 1,1 mia. kr. divideret med fire giver godt 250 mio. kr. Det er halvdelen af, hvad man indtil nu har løftet med, og når man samtidigt maser væksten i de amtskommunale budgetter, der indtil nu har været 6 pct., ned på 0,7 pct., bliver de ikke ramt af en halv skrue, men en dobbelt halv skrue. Det er jo derfor, det går så forrygende galt i amterne, som det gør lige i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Da hr. Villy Søvndal helt tydeligt er blevet trængt på tallene nu, anvender hr. Villy Søvndal det velkendte trick med dels at blande ting ind, der ikke har noget med sagen at gøre, dels at bringe nye tal ind, som hr. Villy Søvndal ikke tidligere har bragt ind.

Lad os nu holde os til det, vi diskuterer her i aften, nemlig at ved satspuljeforhandlingerne i år blev der fordelt 670 mio. kr. over 4 år til de særlig udsatte grupper, og sidste år blev der afsat 220 mio. kr. Jeg tror, at selv hr. Villy Søvndal må erkende, at hvis man trækker 220 fra 670, så giver det 450 mio. kr., dvs. at der i år er afsat 450 mio. kr. mere, end der blev sidste år. Det må hr. Villy Søvndal erkende.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg tror, statsministeren har det som os alle, nemlig at meget kan fortabe sig i tal. Men når vi skræller tallene væk og kigger på de mennesker, vi her taler om, nemlig de dårligst stillede, så ved jeg ikke, om statsministeren ved – jeg kan godt forstå, at i en travl statsministers dagligdag kan der være ting, man ikke kan overskue – at noget af det, der bekymrer os i Socialdemokratiet, er den gruppe unge sindslidende, som alle ved kan have en meget tung dagligdag. Den kan være fyldt med, at de er nødt til at have meget medicin og gå til megen psykiatrisk behandling